

POL-PISMENI

Digitalna in medijska pismenost:

PRAKTIČNE VAJE

RAČUNALNIŠKI
MUZEJ

kolofon

Izdalo in založilo
Direktorica
Avtorja zgođb

Avtorica pedagoškega programa
Avtorica povezanih spletnih
delovnih listov
Urednica
Jezikovni pregled in oblikovanje

Društvo računalniški muzej
Gaja Zornada
Gaja Zornada,
Boštjan Špetič
Gaja Zornada

Silvana Žorž
Gaja Zornada
Nataša Pirnat

Elektronska izdaja
Ljubljana, 2024

Projekt je podprlo Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije iz sredstev Javnega razpisa za sofinanciranje projektov za spodbujanje, promocijo in razvoj medijske pismenosti za leto 2024.

Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani

COBISS.SI-ID 219430403

ISBN 978-961-07-2472-8 (PDF)

POL-PISMENI

Računalniški muzej
Ljubljana, 2024

02

Zakaj je medijska pismenost pomembna?

05

Majda, predsednica hišnega sveta

11

Maša, odličnjakinja

16

Aleš, vodja razvoja

22

Preperji

29

Mara, upokojenka

35

Priročnik za delavnico

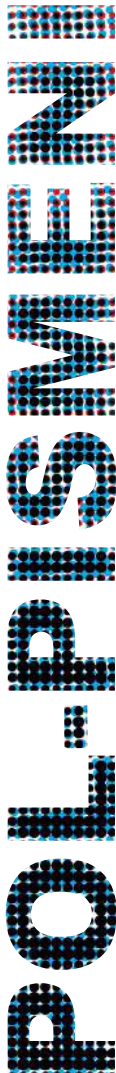

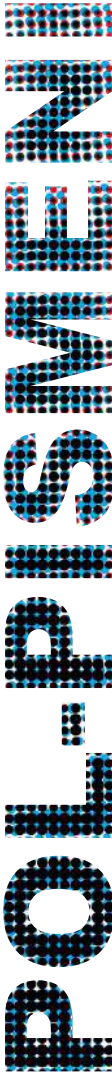
KAZALO VSEBIN

ZAKAJ JE MEDIJSKA PISMENOST POMEMBNA?

Projekt Pol-pismeni je nastal, da v kratkih skečih in zgodbah ilustrira različne tegobe, ki jih v družbi sproža slaba medijska pismenost prebivalcev. Preko humorčnih zgodb iz življenj različnih posameznic in posameznikov (od starih do mladih, od tehno-optimističnih do tehno-skeptičnih, mestnih in podeželskih, tistih, ki se v družbi dobro znajdejo in tistih, ki se še ne) na lahkoten način obravnava resno temo, ki se ji Računalniški muzej drugače posveča preko gostujočih razstav in izobraževalnih delavnic za šole.

Skozi proces scenaristične ideacije in sodelovalne (co-creation) delavnice s srednješolsko mladino ter z odraslimi iz lokalne skupnosti smo v pripovedih ovekovečili trenutke življenja v današnji tehnološki družbi, ki nas ujamejo neprijetno nepripravljene. Za strokovna izhodišča smo vzeli tako vsebine trenutno aktualne gostujoče razstave o napačnih informacijah (Računalniški muzej, 2023-2025) kot svarila strokovnjakov iz področja kibernetске varnosti, duševnega zdravja in uvide raziskovalcev sodobnih družbenih fenomenov.

Rezultat projekta je pred vami. Knjižica s scenarističnimi zapisi in priročnik za delavnice, lahko služi kot pomoč pri izvajanju kurikularnih in obkurikularnih vsebin (uprizarjanje, igranje scen kot osnova za spoznavanje s tematiko znotraj razreda ali neformalne skupine). Posnete kratke radijske igre pa, kot pomožno gradivo, predstavljani vsebini dodajo čustveno interpretativno globino.

Trdimo, da sta medijska in digitalna pismenost pomembni. Zakaj? In kako Pol-pismeni prispevajo k dvigu omenjene pismenosti?

Gre za **razumevanje delovanja medijskega ekosistema**, ki ga naslavljamo z izborom vsebin scenarijev vsakdanjih situacij, v katerih se pokaže posameznikova opremljenost za suvereno in poučeno delovanje v digitalni krajini. Obenem gre za prenos poučnega gradiva v zabavno in na resničnih ljudeh utemeljeno pripovedno obliko.

Poglobljamo **razumevanje delovanja dezinformacij** in informiranje državljanov o mogočih dezinformacijah je tema, ki prežema vse scenarije pomanjkljive medijske pismenosti ter nudi osnovno izhodišče za nadgradnje v drugih okoljih formalnega in neformalnega izobraževanja.

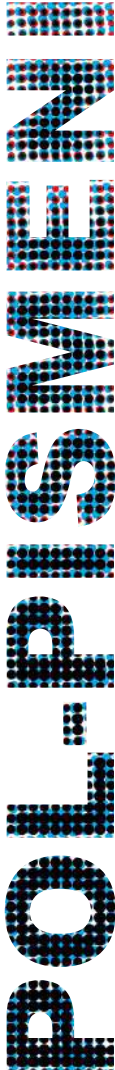
Razumevanje pojava in vpliva sovražnega govora v digitalnih medijih in informiranje o njegovih posledicah za ranljive družbene skupine prikažemo skozi vpliv na posameznika in njegove odločitve, čustveno stanje ter zmožnost delovanja v družbi.

Predvsem pa spodbujamo ustvarjalne kompetence za **oblikovanje sodelujočega, odgovornega in kritičnega sprejemanja informacij in vsebin na spletu in v medijih** preko participatorne zasnove projekta in preko mehanizmov analize in poistovetenja z liki v scenarijih.

Vse naše zgodbe, ter prigode, ki jih bodo ljudje v prihajajočem obdobju še delili z nami, si lahko predstavljamo kot skupek življenjskih drobcev posameznikov iz iste skupnosti. Vsi živijo v istem bloku, soseski, zaselku.

A le če se o svojih zgodbah pogovarjamo, en drugega ščitimo pred podobno klavarno usodo. To je ključ dviga iz digitalne in medijske polpismenosti.

Gaja Zornada,
Direktorica Računalniškega muzeja

MAJDA, PREDSEDNICA HIŠNEGA SVETA

Scenarij za radijsko miniaturo

Majda: [z osladnim glasom]: Izvoli, dragica, poseben koktajl samo zate.

Odloži kozarec s pecljem na mizo, trčita kocki ledu, v ozadju hrup mesta – mogoče par avtobusov, ki zavirajo na postaji.

Majda: Še profesor Gorjanc je rekel, da imam balkon kot botanični vrt, pa veš kako težko mu gre pohvala z jezika.

Blažka: Če komu uspeva, si to ti! Čin!
Zazvončkljata s kozarci.

Majda: Čin, čin!

Blažka: Na ponovno izvolitev naše predsednice hišnega sveta! Majda, že četrti mandat! Prav profi političarka že postajaš!

Se zasmeye.

Majda: Ha, res! Čakaj, da še jaz začnem obljubljat dvakrat izolirano fasado in dvigalo prav v vsakem nadstropju kot naši lokalni politiki... Malo muzike nama še manjka za popoln večer.

Vklopi glasbo. Brazilska samba v ozadju.

Blažka: Majda, ti si super! Uspešna, samozavestna, pa še ta tvoj balkon je kot raj na zemlji! Kdo te ne bi hotel za predsednico? Povej mi, koliko stvari si že uredila, odkar si na tem prestolu? Skoraj toliko kot naš župan, a? Pa niti 50 jih še nimaš.

Majda: [skromno]: Hja, verjetno res...

Dotoči kozarca, kocke ledu potrkavajo.

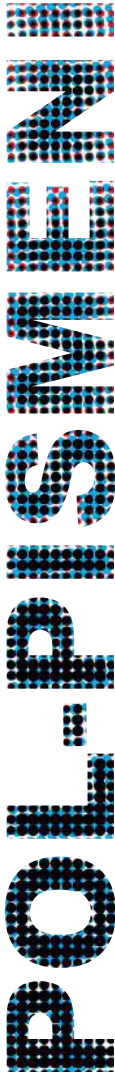
Blažka: [že rahlo opita]: Ampak res, ti si zame politični Superman. Delaš, potuješ, spoznavaš ljudi. Ne pa tako kot jaz, šiht, mož, otroci, spat in ponovi vajo. Najdlje kar pridem od te duhamorne realnosti so plažni romani o poletnih avanturah, za drugo ni ne časa, ne denarja dokler ne odplačava kredita. In ko že govoriva o avanturah.... Kako je kaj s tistim Tiagom? Kdaj že pride v Slovenijo?

Majda: [navdušeno, blebetajoče]: Naslednji mesec. Ima še neke posle tam v Braziliji. Težki posli, veš, ful kompleksno. Stranke tam ne sprejmejo kar vsakega načrta, še posebej ne, če ni vključen kakšen Copacabana barček.

Obe Majda in Blažka zapojeta: "Cause at the copa - copa-ca-ba-naaa..."

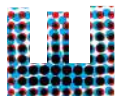
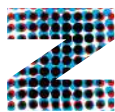
Blažka: Aha, pa imaš že vse splanirano za njegov prihod? A ga boš peljala na Bled, ali na obalo ali ga boš samo na tržnico peljala? [porogljivo] Veš, pri nas moraš začeti skromno.

Majda: Ja, saj veš, da imam že vse naštudirano. Hotele, restavracije, spa. Res hočem, da je

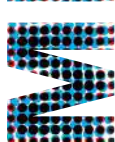

popolno. Blejski grad bo prva postojanka. V Braziliji nimajo zares gradov. Njihov svet je precej drugačen. Bom poskrbela, da bo videl kako se pri nas dela "luksuz".

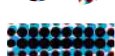
Blažka: Vau, kakšna pravljica! Kje sta se že spoznala, on je iz Ria ne?

Majda: Ja. Čistokrvni Carioca je. Glej, za profilno sliko ima sebe na Ipanema beach.

Blažka: Uf, kakšen latino lover, opa! Imaš še kakšno skupno, ali sta bila še preveč zadržana poleti?

Mučna tišina.

Majda: Veš, zares se še nisva videla v živo.

Blažka: [zaskrbljeno]: Kako to misliš?

Majda: [šepetaje]: Spoznala sva se prek interneta.

Blažka: [blebetavo]: Aaaa, torej sem vse pomešala! Sem mislila, da sta se spoznala na križarjenju, ker si mi toliko govorila o njem, ko si prišla nazaj. Verjetno sem nekaj pobrkljala. Rztresena sem pač. Hehe.

Majda: Ne, nisva se. Na križarjenju sem spoznala samo enega, ki je cel čas govoril o ribah in palmah. Ostali pa so imeli vsi svojo družbo.

Blažka: Aha. No, pa saj to je danes moderno. Ljudje itak več ne zaupajo usodi, samo še internetu.

Majda: [živčnost se stopnjuje]: No, saj ne vem. Mogoče sem res rekla, da sva se našla na

križarjenju. Veš, ljudje ne verjamejo več v srečna naključja in težko je razložiti, da si nekoga spoznal preko interneta na tak intimen način. Ampak včasih se je lažje izpovedati nekemu neznanцу, v virtualnem svetu, kot pa nekemu iz domačega kraja, ki je po možnosti totalen kreten kot moj bivši mož.

Vdih, izdih.

Važno je, da sva zdaj s Tiagom pripravljena iti naprej z najinim odnosom. Ko pride v Slovenijo, me bo vozil v najboljše hotele in restavracije. Takrat bo že zaključil s tem novim poslom in se mi bo oddolžil za to, da sem mu nakazala za letalsko karto v prvi klasi. A veš, ko si enkrat vajen luksuza, potem ne letiš več economy.

Blažka: Kaj? Ti si mu kupila karto?

Majda: Ja, pa saj veš, kako je... Tam v Braziliji imajo drugačno poslovno kulturo. Včasih so milijonarji tudi po en mesec brez keša. Ti res veliki projekti so pač taki, pocuzajo ti vsa sredstva in potem žongliraš s prihodki in odhodki, samo na koncu si pa kljub riziku konkretno v plusu, pa še davčne obvoze imaš. On to res obvlada. Je že desetletja v tem poslu. Samo čakati pa nisva hotela več. Želi si, da bi šla potem jaz kak mesec kasneje spoznat njegovo družino. Mislim hčer, ker je ločen. Veš se je zaročila in čakava, kdaj bo naznanila datum poroke, pa bi Tiago rad, da jo pravočasno spoznam. Sva že gledala, da ji bova za darilo

kupila eno blazno impresivno sliko mladega brazilskega slikarja. Veš, tak up and coming umetnik, ki mu bo vrednost ful zrasla, pa če dava skupaj denar, niti ne bo tako zelo drago. Pa online galerijo ima.

Blažka: Am.

Majda: Vem, to je ful drugačen svet, kot ga živimo mi tukaj. A veš, da včasih kar malo sanjam kako bo, ko se preselim v Rio de Janeiro.

Naredi požirek.

Zdaj sem se začela učiti portugalsko - a to sem ti že rekla? "Bom dia! Tudo bem!" Imam neko aplikacijo, ki mi gre sicer na živce, ampak vsaj kako besedo več pa že znam. To nama bo ful pomagalo, ker je Tiagova angleščina bolj tako tako. Slovensko pa se itak noben tujec ne nauči zaradi ženske.

Blažka [odločno]: Majda, ustav konje! Čist histerična postajaš!

Majda [hiperventilira]: Blažka, Tiago se mi ni več javil, odkar sem mu nakazala denar za karto.

Majda [s solzami]: Sej ni možno, a ne da ne? Sej ni nateg, dej reči mi, da ni?!

Izhodišča za pogovor

- Kako bi opisali razliko med Majdo in Blažko (značajska, družbeno, ekonomsko, ...)?
- Kaj je razlog, da se Majda po vsem tem času vendarle izpove Blažki (sprememba v odnosu med njima, okoliščine njenega tokratnega srečanja, notranja motivacija, ...)?
- Kaj vse izvemo iz zvočne krajine, ki spremlja pripoved v radijski miniatarki (kako z zvokom ilustriramo prostor, označujemo osebe, definiramo dogajanje, ...)?
- Kaj je jedro tako imenovane ljubezenske prevare, kakršne žrtev je bila Majda (kaj nas naredi ranljive, kako deluje stopnjevanje oškodovanja, zakaj jo je težko spregledati, ...)?

www.racunalniski-muzej.si/pol-pismeni

POL-PISMENI

Povezava do radijske igre
Pol-pismeni: Majda, predsednica
hišnega sveta.

MAŠA, ODLIČNJAKINJA

Scenarij za radijsko miniaturo

Zvok soseske zvečer, tu in tam kak motor, yippi dog zalaja.

Maša [zgroženo]: Ej. A ne boš pobrala za njim?

Anja [z gnusom]: Daj nehaj, men je to pobiranje pasjih kakcev ogabno. (pocukrano) Pridi Alex, gremo naprej.

Maša: Kakšna predanost. Na Instagramu zgleda vajina zgodba malenkost drugače.

Anja: Haha. Dejmo vzeti en primer in me obsojati. Priznam, eno napako si našla na meni, ampak to še nič ne potrjuje, a prav. Saj, če nočeš več na sprehode hoditi z nama, ti ni treba. Lahko se greš tudi domov učiti.

Maša [ponižno]: Nisem tako mislila, no. Sej se mam čist dobro. Samo upam, da ne bo kdo iz bloka težil.

Anja: Ooooo, glej nov grafit, a naju fotkaš. Čaki, samo da ga dvignem tega malega kuštravčka nad glavo, pa tko, da se vidi, kako mi padajo lasje po hrbtu, a prav? Pa vklop fleš!

Zvok mobi fotkiča.

Maša: Evo, par sem jih naredila, a bo kakšna ok?

Anja: Amm, ja kakšna bo že. Itak, bom dala par filtrov čez. Glih toliko, za en story o urbanih okoljih.

Maša: A veš, v vrtcu si nikoli nisem mislila, da boš ti enkrat influencerska.

Anja: Sej si nisi mogla, ker to še ni obstajal, ko sva bili v plenica. Reciva, da je to profesionalna odločitev. Še en selfie z bestico. Mwa.

Zvok digitalne škljoce.

Zakon! Par srčkov, pa en preliv, pa sva. Done. Dosti za danes.

Maša: Ojoj, kolk je že ura, jaz moram it dam, jutri pišemo kemijo!

Anja: Pa sej, ti itak vse znaš, zakaj se sploh matraš?!

Maša: Reciva, da je to profesionalna odločitev.

Obe Maša in Anja: Oki, papa! Mwa!

V daljavi slišimo Anjo, kako se razposajeno pogovarja z nekom drugim in smeje.

Maša [notranji glas]: Anja je tok fotogenična. Ma kaj fotogenična, ona je pač popolna. Na vsaki fotki ima ful izrazite ličnice, pa te njeni insta-poljubčki so čist holivudski. Včasih je bila pa tak knedl.

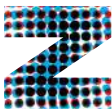
Zvok odklepanja blokovskih vrat, odpiranje vrat, zapiranje vrat, počasna hoja po hodniku.

Maša [notranji glas]: Jaz sploh nisem za fotkanje. Zmeraj izgledam čisto sprano. Pa dovolj spim. Pa tut, če si dam puder gor. Pa te

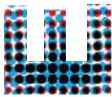

moji ravni lasje.

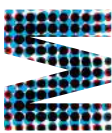

Odklene vrata od stanovanja, zapre in zaklene vrata, prižge luč.

Maša: Doma sem! (tišina)

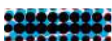
Maša [notranji glas]: Itak. Zakaj bi bil kdo doma zvečer. Ah ja, spet sta šla na neko poslovno večerjo ali nekaj.

Mamin/očetov glas: Maška, večerja je na drugi polici zraven solate. Prideva po 10h. Ne naju čakati. Objem, mami in oči.

Maša [notranji glas]: Ne bom jedla, že itak mam noge dvakrat tolik debele kot Anja. Grem sam spat.

Kopalnica, zvok umivanja zob in izpiranja.

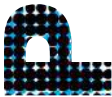
Maša [notranji glas]: Ta luč v kopalnici je res grozna. Samo to kar vidim v ogledalu, je pa resnično. Nič na tem obrazu ni lepo, še postaviti se ne znam tako kot je treba. Mal od strani, pa mal pod kotom, pa mal našobiti ustnice. Nikol ne bom izgledala tako, kot večina punc mojih let izgledajo. Notification za najnovejši Anjin post, notification zvok, zvoki odgovorov na post. V različnih glasovih:

K: Wau, kera lepotica. Kdo je pa zver zraven tebe?

Ž: Bestico imaš samo za kontrast, da ti boljše izgadeš!

L: Level 1 and level 0 BFF!

Maša [hlipa in zakriči]: Dost mam vsega! Bodo že videli.

Odpiranje kopalniške omarice, premetavanje stvari, med hlipanjem in smrkanjem - najde žiletko - zvok sablje.

Maša [notranji glas]: Zdaj ali pa nikoli Maša. Vzemi stvari v svoje roke, sej si vidla tutorial kako se to nardi.

V trenutku, ko Maša zareže v povrhnjico kože, se zasliši zvok odklepanja vrat, v stanovanje vstopi mama/oče.

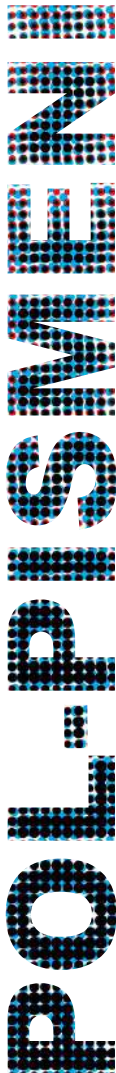
Mama/oče: Maška, si doma, samo prometno sem pozabila. Maška? Maša? Maša zakriči od bolečine.

Maša: Mami, pomagaj, mami! / Oči, pomagaj, oči!

Mama/oče: Maša, kaj je... Maša, kaj si si naredila? Maša moja.

Kliče rešilce 112. Maša v ozadju joka.

Mama/oče: Halo, nujno rabim rešilca, hči se je porezala po obrazu, prosim pošljite hitro!

Izhodišča za pogovor

- V čem sta si Anja in Maša podobni?
- Kako Maša opisuje Anjo in kako opisuje sebe (pridevniki, čustven naboj, v neposrednem pogovoru, v mislih, ...)?
- Kako drugi dojemajo Mašo (Anja, starši, ...)?
- V radijski miniatarki je izmenljivo vlogo starša režiserka pripisala očetu. Zakaj? (Kakšna bi lahko bila razlika v dojetanju zgodbe, glede na to ali bi nastopala mama ali oče?)
- Kaj je Maši povzročilo stisko, ki jo je vodila v samopoškodovanje?
- O pasteh slabe samopodobe, v katere se ujamemo, če preveč konzumiramo obdelane objave na družbenih omrežjih, je bilo povedano že veliko. Zakaj mislite, da problem še kar ostaja?
- Kako lahko ločimo, ali je neko objavo naredil vplivnež/vplivnica ali pa gre samo za dejansko spontano vsebino?

www.racunalniski-muzej.si/pol-pismeni

POL-PISMENI

Povezava do radijske igre
Pol-pismeni: Maša, odličnjakinja.

ALEŠ, VODJA RAZVOJA

Scenarij za radijsko miniaturo

Zvok dežja in odpiranja vrat, ropot dežnikov, več ljudi prihaja in odhaja predverje. Zvok dežja ojača ob odprtih vratih.

Aleš [brezbrižno veselo]: O, dobro jutro, Stane!

Stane [zaspano, utrujeno]: Dobro jutro. Danes pa res lije kot iz škafa!

Aleš: Ne govori. Cel teden bo menda tako. Misliš, da bo kaj od tistega piknika ta vikend?
Beep – zvok ID skenerja.

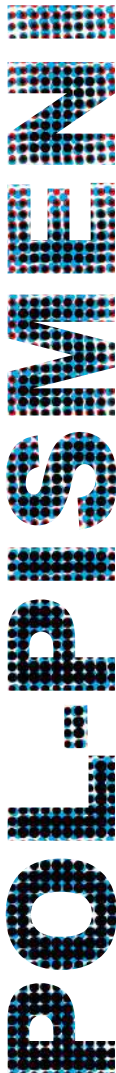
Aleš: Saj greš gor ali ne?

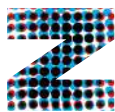
Stane [zavzdihne]: Ja, imamo sestanek v osemki. Čeprav bi šel najprej na eno kavo. Imam občutek, da bo tale sestanek trajal celo večnost. Spet neke "nove smernice" za implementacijo protokolov, pa še v ponedeljek me ni bilo, tako da moram še vse nadoknaditi.

Zvok pritiskanja gumba dvigala

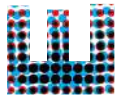
Aleš [odločno, šaljivo]: Prosim, ne govori mi o protokolih. Če jih še enkrat slišim, se bom sam sesul kot Windows 98.

Stane: Ja, nekaj sem slišal. Mogoče pa rabiš upgrade.

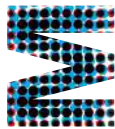

Zvok odpiranja vrat dvigala. Ljudje izstopajo, neka gospa živčno izusti "samo mal, prosim". Zvok vstopanja v dvigalo. Pridušeni pogovori. Srebanje pijač.

Aleš [zabavljaško]: To se ti zgodi, ko imaš v službi več pravil kot italijanski recept za pico. Zvok korakov, iz daljave nekdo zakliče "Še jaz, prosim držite lift!"

Aleš [zelo tiho, s stisnjenimi zobmi]: O ne, ne, pa ne boš! [Obrne se k Stanetu, še vedno potihó] Daj, pritisni za zapiranje vrat!

Stane [zmedeno]: Zakaj?

Aleš [z nujnostjo v glasu]: Samo pritisni! Hitro! Zvok zapiranja vrat dvigala.

Aleš [olajšano a resno]: Hvala bogu.

Glasba v dvigalu.

Stane: Mi lahko zdaj pojasniš, zakaj sem moral biti nesramen tako zgodaj zjutraj?

Aleš: To je bil ta nov IT guy. Živega ga ne morem videti. A si slišal, kaj mi je naredil v ponedeljek? Najraje bi ga zadavil z njegovim lastnim Ethernet kablom!

Stane [spravljivo]: No, saj ni moglo biti tako hudo. Malo zabave na internem Slacku, to je normalno. Ne jemlji tega preveč resno.

Aleš [šaljivo v zadregi]: Ah, Slack? To je še najmanj. Tiste meme itak trollam nazaj! Ampak v ponedeljek me je ta bumbar izpostavil na all-hands sestanku! Pred vsemi! A veš, kakšen občutek je to? Cel town hall bulji vate, ti pa

kot osel jecljaš v lastno obrambo pred menedžmentom. Pol ljudi iz moje lastne ekipe se je smejala, kot da so pravkar zadel jackpot! In vse to... ker sem kliknil na nek glup fejk bug report!

Stane: Pa to ni nič takega. Te "phishing" fore so del vsakdana. Vsakemu se lahko zgodi.

Dvigalo se ustavi, zvok ping, zvok odpiranja vrat, zvok šušljanja plaščev odhajajočih posameznikov in zvok mrmranja

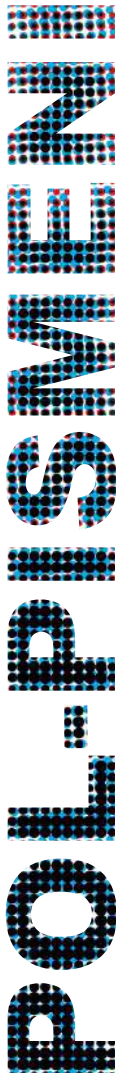
Aleš: Se zgodi?! To ni bil navaden phishing! To je bil high-tech linč! Pa saj razumem, ti naši "varnostni strokovnjaki" morajo opravičiti svoje plače. Ampak da mi nastavijo tako prefinjeno past, da sem sam sebe osramotil pred celim podjetjem? To je pa preveč!

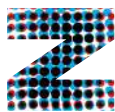
Stane: Kaj pa se je zares zgodilo?

Aleš: A si ti kdaj padel na tisto foro, ko ti pošljejo anketo, ki zglada, kot da je iz kadrovske? Veš, tista "od: Marjana Novak"? Kolikokrat res preveriš, če je to res marjana.novak@firma.si? Ne pogledaš, a ne, k itak ti inbox pretvori v tisto čitljivo ime in priimek napis in to naredi čist vedno, ker maš pač kontakte spravljene.

Stane [zasmeje se]: Ja, kdo pa ima čas preverjati vsak email naslov?

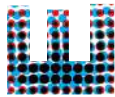
Aleš: No, ta je recimo tak ful očiten in valda, če to odpreš na mobitelu, pa še sred sestanka, ki se sicer vleče, ampak se moraš vsaj delat, kot da si

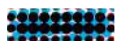
prisoten, se ne posvetiš glih blazno. Klikneš in greš izpolnit tisti vprašalnik: Ali bi imeli več sadja ali več zelenjave raje v menzi.

Stane: To se lahko zgodi vsakemu.

Aleš: Ja, saj to je cela poanta. Futrajo nam take interne prevare, da bi nas naučil kako to zgleda, ko pride do tebe. Ajde, valda ne nasedemo glih na vsako. Ampak jaz sem ornk nasedu. Padel sem na en kvazi bug report. Za neko pomembno stranko! Ko sem urgiral, sem izpostavil ne samo nas, ampak tudi njih. Lahko si predstavljaš, da so me v ponedeljek šefi zmleni. Vodja ključnih strank je imel pa fešto na mojem grobu! Zaradi enega samega klika sem zdaj "glavni naivnež" v razvoju in vsa moja avtoriteta je šla v maloro.

Zato nimam nobene želje, da se še tukaj gužvam s tem tipom v liftu. Že cel teden se ga izogibam kot mačka vode.

Dvigalo se ustavi - ping - izstopita v novo nadstropje, polno šuma drugih zaposlenih.

Stane: Pa to zveni kar stresno. Ampak hej, a ni to malo kompliment? Mislim, da te je ta IT guy dobil, ker zna razmišljat bolj kot hekerji?

Aleš: A misliš?

Stane: Ja, no. Mogoče je dejansko briljanten? Kaj je pa prej delal?

Aleš: A veš, da ne vem. Vse kar vem, je to, da so rekli, da je blazno dober v tem, kar počne. Pa da zelo malo govori.

Stane: To zveni kot lik iz kakšnega filma. Še mal

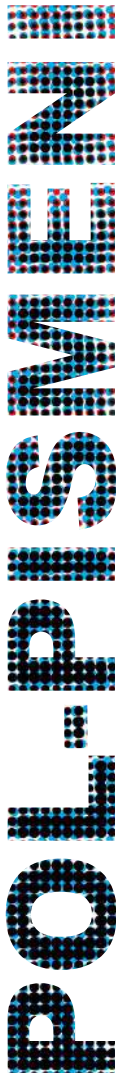
pa ti bo računalnik začel govoriti z njegovim glasom!

Aleš [se zasmeji]: Ja seveda, dokler mi ne hekne še toasterja, bomo v redu!

E-mail notification

Aleš: Ma, ne me ..., ta ni normalno. Zdaj moram pa na 20 urni vikend tečaj varne rabe interneta. In to ta vikend, ko je piknik!

Stane: Ni panike, bom jaz tvoje čevape pojedu [se potrepnja po trebuhu in gromko zasmeje].

Izhodišča za pogovor

- Oddelek za informacijsko tehnologijo in kibernetiko v organizaciji med drugim skrbi za to, da zaposlene uči o pasteh, ki nanje prežijo v obliki raznih spletnih prevar. Kakšne metode za izobraževanje zaposlenih so prikazane?
- Kako se Aleš odzove na situacijo, ki ji je bil podvržen in kaj lahko iz odziva sklepamo o njegovem značaju (kaj ga najbolj prizadene in zakaj)?
- Kaj je bil razlog, da je Aleš nasedel na lažno predstavljanje in razkril podatke zaupne narave (je bila to nepozornost, neukost, vzvišen odnos do varnostnih pravil ali spretnost prevarantov)?

www.racunalniski-muzej.si/pol-pismeni

POL-PISMENI

Povezava do radijske igre
Pol-pismeni: Aleš, vodja razvoja.

PREPERJI

Scenarij za radijsko miniaturo

Pošta v vrsti, neverbalna prezenca ljudi in paketov.

Anton: O, sosed, pozdravljeni. Vi ste pa pogost na pošti. Skoraj vsak dan vas tu vidim.

Branko: Ja, ja, posel cveti, se nimam kaj pritoževat.

Anton: Kaj pa delate, če smem vprašat? Dandanes se ljudje samo pritožujejo, je lepo slišat, da se kdo še pohvali.

Branko: Spletno trgovino imam.

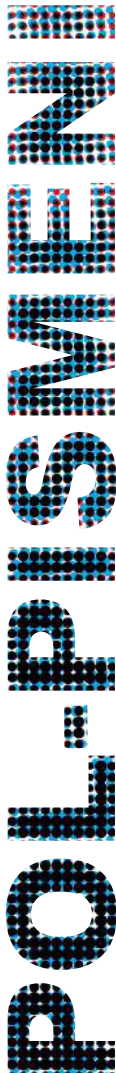
Anton: Kaj pa prodajate?

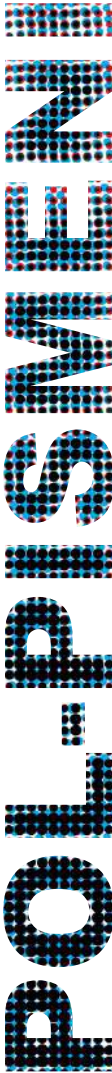
Branko: Pa tako, različno. Knjige, pa hrano v konzervah, pa elektroniko, vsega po malo. Začel sem z eno malo knjižico, zdaj imam pa že 55 različnih artiklov, če se malo pohvalim.

Anton: O, ja čestitke. Ta internet je res super stvar, če ga znaš uporabljat, pravijo.

Branko: Ja, predvsem, ker je globalen. Samo v Sloveniji ne bi nikoli našel dovolj strank, internet je pa vsak mesec večji in vedno več povpraševanja imam.

Anton: Zanimivo, zanimivo. Kakšna elektronika pa je to? Lučke za kolesa ali kako? Glih eno rabim za mulca. Je ceneje novo kupit s Kitajske

kot zamenjat baterijo.

Branko: Imam veliko lučk, ampak za kolesa jih glih nimam, imam pa take baterije ki delajo na sončne celice, ali pa za navijati če ni elektrike, pa take ki svetijo samo, če so mokre, če padeš v vodo recimo, pa stare dobre karbidovke, pa signalne lučke...

Anton: Vau, kakšen nabor, ampak zakaj pa se kdo karbidovke kupuje dandanes?

Branko: Saj pravim, internet je velik, se najdejo ljudje vseh sort. Karbidovke se navadno kupujejo kot tretja rezerva.

Anton: Rezerva za kaj?

Branko: Ja ko ti zmanjka baterij, če ni sonca, pa bi še vedno hotel imet svetlobo. Recimo, če je jedrska zima pač.

Anton [zgroženo]: A smo že tako daleč? Misliš, da bo jedrska vojna pri nas?

Branko: Ne, saj to kupujejo v glavnem Američani, tam je zihér ne bo, ampak hočejo bit pa pripravljeni. Pri nas je bil to včasih NNNP. Oni si pa pravijo "Prepperji".

Anton: Nič nas ne sme presenetiti. Ja, se spomnim tistih gas mask.

Branko: Ja, plinske maske gredo tudi dobro. Mamo celo roza barve, pa z rožicami ipd. Ljudje jih baje obešajo na stene v dnevni sobi za dekoracijo.

Anton: Noro. Američani praviš? In potem pošiljaš take pakete vsak dan v Ameriko ali

kako? A ni to drago?

Branko: Sej plačajo poštino pa še dobro se jim zdi k pridejo stvari iz Evrope, so prepričani da so kvalitetne. Moja konkurenca preprodaja kitajsko kramo in majo skoz težave z dostavami in vračili. Moje stranke so pa navdušene, ker jim vedno dam še kako knjižico z navodili za preživetje za povrh.

Anton: U, to bi pa tudi jaz prebral, sem bil tabornik v šoli, sam se ne spomnim več kaj dosti.

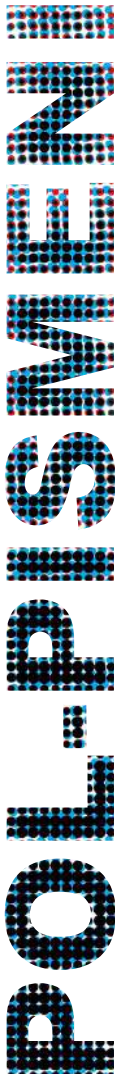
Branko: Evo, lej, tule jih imam, ti dam eno, no lahko ti jih dam tudi deset, pa jih dej še komu, za reklamo. Sem jih dal natisnit 100.000 ker je bilo ceneje, bo še trajalo preden jih zmanjka.

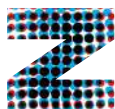
Anton: O, hvala, dobro zgleda. To je kar oreng knjiga, bi jo vsak moral met na polici, kaj pa veš, kaj vse se zgodi, tako kot se tale dekada razvija.

Branko: Ja res, no tule not je pa povezava na spletno stran, pa kupon za popust pri prvem naročilu. Če bo, kdo kej rabil. Slovenci radi kupujejo maskirna oblačila recimo, pa odpirače za steklenice. So taki fajni težki, pa kompas majo vgrajen.

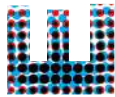
Anton: Aha, aha. No, zdaj ste pa vi na vrsti, kar izvolite.

Branko: Hvala. Dober dan, tole mam za poslat. Naslov je Vrtača 66, Ljubljana. 2.5 kg ja. Ne nič nevarnega ni not. Hvala.

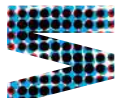

Anton: Pardon sosed, nisem mogel ne preslišati. Kako pa to, da ne nesete raje osebno, saj tole pa res ni daleč?

Branko: O, ne ne ne, veš, Slovenci pa mislijo, da ker so kupili na internetu, je to od multinacionalke in so bolj zadovoljni če izgleda bolj uradno. Tudi na spletni strani nimam nobenih imen, pa sem pazil da je jezik malo bolj slabo preveden, da izgleda bolj prepričljivo.

Anton: Noro. Res noro. O, lej kdo je prišel, pozdravljen sosed! [tišje] To je tisti nori znanstvenik iz petega nadstropja. A veš, da mi je zadnjič razlagal, da je dal celo pokojnino za en poseben klobuk, ki je od znotraj obložen z aluminijevo folijo, da ga varuje pred sevanji.

Branko [izmikajoče, zadržano]: Mhm.

Anton: Enkrat prej mi je pa razlagal o enem posebnem milu, s katerim nevtralizira neke kemikalije ki padajo z neba za avioni. Samo čakam, da začne še vesoljce klicat.

Branko [izmikajoče, zadržano]: Mmm. No grem jaz počasi naprej.

Anton: O, lej, kako velik paket je prevzel, mogoče rabi pomoč? Hej, sosed, vam pomagava tole odnest do avta?

Ciril: O, jejhata, ja prosim, hvala, nisem vedel da bo tako veliko. Saj ni težko, k je iz ene posebne zlitine, ampak je pa malo nerodno za nosit. Če primeta vidva spredaj, saj ni daleč.

Anton: Ni problema, kaj pa to nosimo, če smem vprašat?

Ciril [se napreza]: Uh, uh, uh.

Zvok vrat, potem zvok ulice.

Branko: Jaz bi res moral šibat naprej, vaju lahko pustim tule, sej zdaj smo že skozi vrata.

Anton: Čakaj no, ne moreva sama, kje imaš avto?

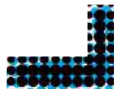
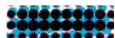
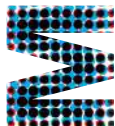
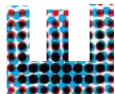
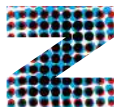
Ciril: Nimam avta, sem s kolesom, avti niso varni, ker majo že tovarniško vgrajene prisluškovalne naprave. Odkar je moja stoenka crknila nočem imet drugega avta, ker so vsi zdaj v lasti iste ameriške firme, ki dela za Billa Gatesa.

Anton: Ja, ja. Ok, no bomo pa nesli.

Branko: E-e-e jaz... A-adijo.

Anton: No, kaj pa nosimo torej?

Ciril: Radijski teleskop! Na usb! Priklopiš na računalnik in lahko oddajaš signale vesoljcem! Mene že ne bodo ugrabili nepripravljenega!

Izhodišča za pogovor

- Kaj izvemo o Brankovi spletni prodaji (kako deluje, na kakšnem svetonazoru temelji, ...)?
- Kako tako imenovani "preperji" vidijo prihodnost sveta (kaj jih povezuje in kako se pripravljajo)?
- Kateri skriti mehanizem za lažnim informiranjem s teorijami zarote je prikazan v zgodbi (je motivacija psihološka, politična, ekonomska, ...)?
- Kaj je vloga knjižice o preživetju, ki jo je Branko natisnil v veliki količini in jo brezplačno deli naokrog (na kakšnem družbenem mehanizmu je osnovana moč teorij zarote)?

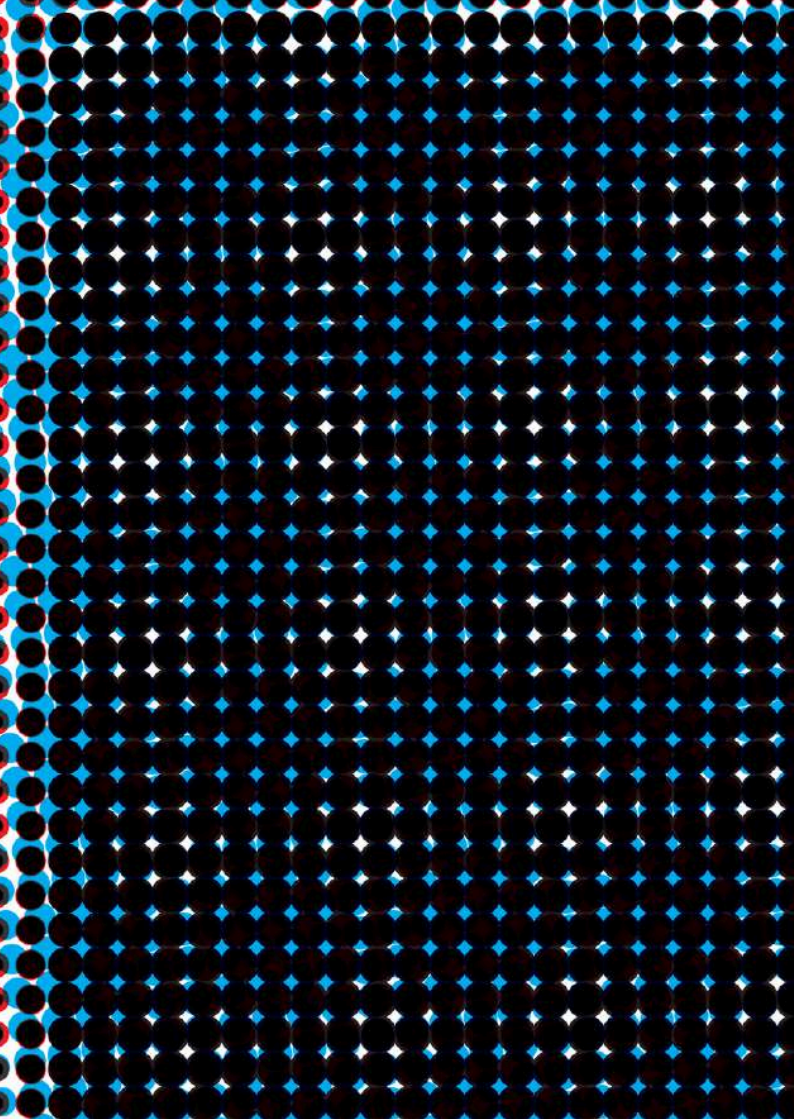
www.racunalniski-muzej.si/pol-pismeni

POL-PISMENI

Povezava do radijske igre
Pol-pismeni: Preperji.

MARA, UPOKOJENKA

Scenarij za radijsko miniaturko

Bančna poslovalnica, brnenje klime, koraki, mrmranje, glasba za ozadje, vibriranje telefona. Glasovi v ozadju postajajo glasnejši, slišimo nekaj stokov in glasen vzdih.

Nekdo: Pa kaj toliko časa traja?

Bančni uslužbenec: Naslednji.

Zvočni zoom na okence. Slišimo zvok ropotanja z nakupovalnim vozičkom za na trg in odlaganje vrečk.

Mara [z meščanskim naglasom, zelo samozavestno]: Mladenič, pripravite se, bova opravila eno posebno nakazilo. Tule imam vse podatke. Napišite.

Bančni uslužbenec [rahlo zmeden]: Seveda, gospa. Ni problema, kar povejte... najprej znesek.

Mara [odločno]: 5000 evrov.

Bančni uslužbenec [počasi]: 5 - tisoč - nula nula... ja. Komu pa?

Mara [triumfalno črkuje]: M-e-s-s-i. Lionel Messi.

Bančni uslužbenec [ustavi se, rahlo začudeno]: Messi? Nogometaš?

Mara [vzdihne, potrpežljivo, kot da se pogovarja z otrokom]: Seveda, mladenič. Saj sem rekla, Messi! Vnuk mu je napisal, da sem super babi in zdaj mi Messi nakazuje 50.000 evrov. Ampak najprej mu moram poslati 5.000 evrov, da bo vedel, kam naj nakaže.

Bančni uslužbenec [poskuša obdržati miren ton, a očitno je zaskrbljen]: Aha... Torej najprej vi nakazujete njemu... Hm, gospa, veste, tole mi zveni malo nenavadno...

Mara [ostro]: Nenavadno? Vi nimate pojma, kako svet deluje, mladenič! Messi je prijazen, čudovit človek. Vse mi je lepo razložil v pismu. Tukaj imam njegove podatke, kar pišite! Kaj vam ni jasno?

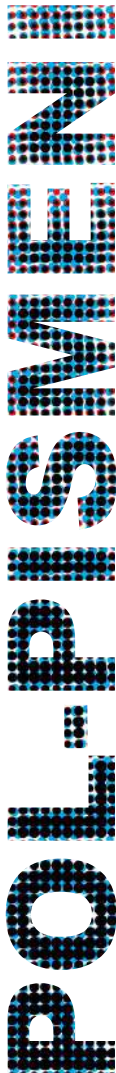
Bančni uslužbenec, z vedno večjo zaskrbljenostjo, vstane in pritisne gumb za klic nadrejenega. Zaslišimo bzzzz.

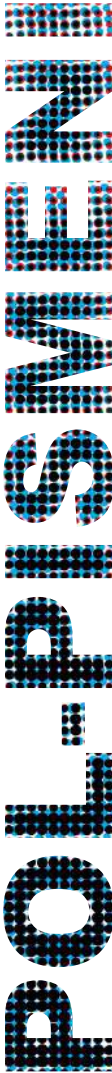
Bančni uslužbenec [mirno]: Gospa, samo trenutek, prosim... emmm... ta znesek je več kot smemo brez napovedi nakazat... moram se posvetovati z nadrejenim. Bom takoj nazaj. [Pokliče v ozadju] Šef, a lahko pridete na minuto? Imam eno... hm... situacijo.

Čez nekaj trenutkov pride nadrejeni, ki stopi k okencu.

Nadrejeni [vljudno, s poslovnim tonom]: Dober dan, gospa. Kaj pa lahko naredimo za vas?

Mara [veselo, kot da ni nič narobe]: Ah, mladi mož, saj sem že razložila. Messi mi nakazuje

50.000 evrov! Ampak seveda, preden mi
nakaže, mu moram jaz poslati 5.000 evrov.
Imam podatke tukaj! To je čisto običajno. Vnuk
mu je napisal, veste? Pa še tak lep fant je, ta
Messi. Vsi vemo, kako rad pomaga ljudem!

Nadrejeni [pomirjujoče]: Gospa, ali ste
popolnoma prepričani, da je to pravi Messi?
Veste, nogometaši običajno ne... hm... kar tako
prosijo ljudi za denar.

Mara [užaljeno, skoraj jezno]: Kaj pa vi mislite,
kdo ste? Jaz vem, kaj delam! Messi je dober
človek. Poslala bova teh 5.000 evrov, in potem
mi bo on nakazal 50.000! Saj sem že povedala!
Vi pa kar zapletate! On mene nič ne prosi za
denar, tak je pač postopek na njegovi banki.

Nadrejeni [pogleda uslužbenca in nato spet
Maro, nežno zaskrbljeno]: Gospa, tole je zelo
nenavadno. Morda bi morali malce razmisliti,
preden nakazujete denar nekomu, ki ga osebno
ne poznate... Veste, lahko, da na drugi strani ni
zares Messi.

Ženska iz vrste [nervozno, skoraj kričeče]: Pa
dobro, kaj ovinkarite. Naravnost ji povejte, da
mora na policijo. Če boste pomagali tej gospe,
da jo prevarajo, bom jaz osebno razbojnala to
po medijih!

Bančni uslužbenec [zmedeno, rahlo v paniki]:
Gospaaa... Sej poskušamo pomagati...

Mara [jezno proti gospe za sabo]: Pa kdo pa vi
mislite, da sem jaz, da se ne znam sama odločit.

Nazadnje me boste hotli še v dom za ostarele strpat, pa mi vzet vse pravice. Veste kaj. Vam že pokažem. Messi je izbral MENE. Me slišite, MENE. Ne vas! Zato ste mi vsi fovš. Ampak jaz pa ne popustim kar tako. Meni je napisal pismo, iz katerega se vidi, da me pozna mene in mojega vnuka in je samo prijazen do naju, ker se mu midva zdiva dobra človeka. [sopiha]

Zadaj nekdo reče: Saj ni čisto pri pravi, to bi res morala prijaviti na policijo.

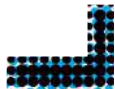
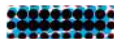
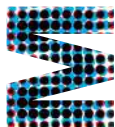
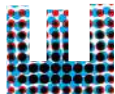
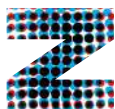
Mara: Dragi mladenič, a bova nakazala zdaj to nakazilo, al ne?

Nadrejeni [mirno, a odločno]: Gospa, samo pomagali bi vam radi. Včasih ljudje izkoriščajo prijaznost. Naj vam to še enkrat razložimo, da boste res prepričani...

Mara [sopihajoče, medtem ko se obrne k vratom]: Dovolj imam! Tole je neresno! Grem drugam, saj očitno ne razumete, kaj pomeni zaupanje. Messi bo pač moral počakat, da najdem banko, ki normalno dela s strankami. Kakšen višek!

Zvok jeznih korakov, kako odkoraka iz poslovalnice.

Nekdo iz vrste [cinično]: Messi, ha! Še dobro, da ni bil Papež...

Izhodišča za pogovor

- Kaj vemo o Mari (kakšne so njene življenjske okoliščine, kakšen odnos ima z družino, kako si predstavljamo krog njenih bližnjih, ali je osamljena, ...)?
- Ali ji je res pisal sam Messi (kdo si predstavljamo, da stoji za to elektronsko pošto, ali gre za posameznika ali skupino, na katerem koncu sveta si predstavljamo, da so, ...)?
- Ali bančni uslužbenci postopajo pravilno (kaj je njihova motivacija)?
- Zakaj Mara ne verjame ljudem v banki, da je žrtev prevare?
- Ali je Mara v nevarnosti, da denar nakaže od drugod?
- Kaj bi Mari pomagalo, da vidi resnično situacijo?

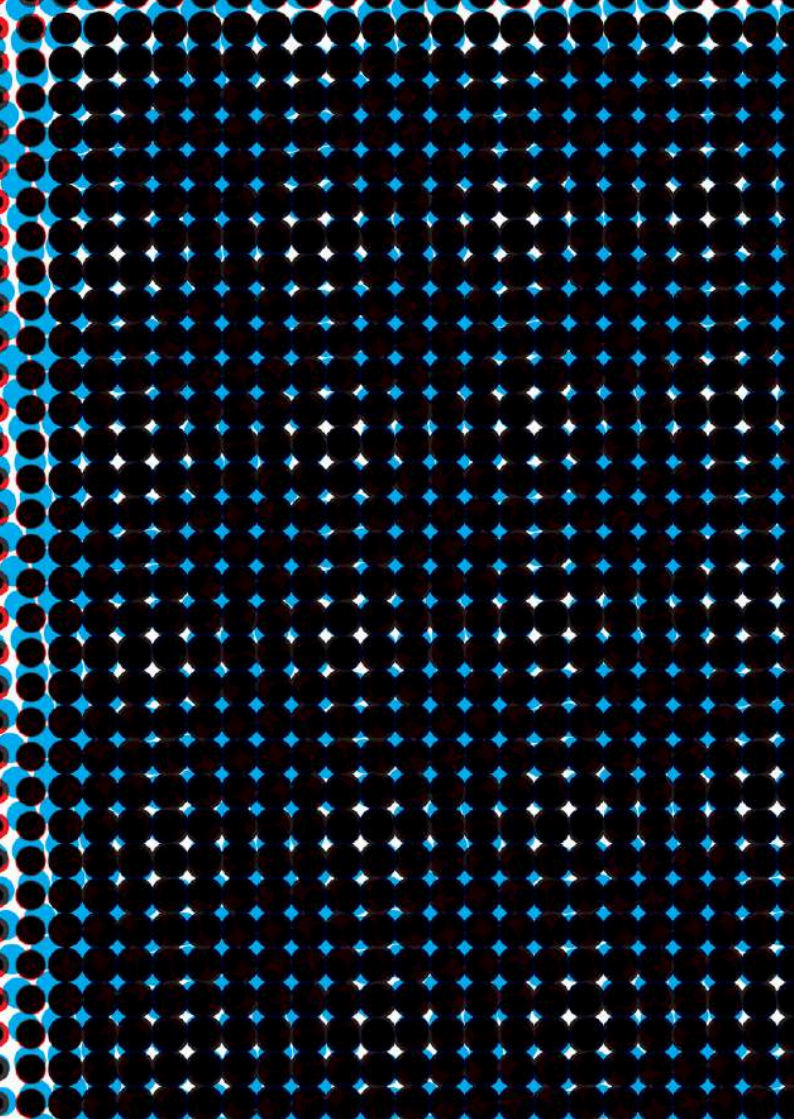
www.racunalniski-muzej.si/pol-pismeni

POL-PISMENI

Povezava do radijske igre
Pol-pismeni: Mara, upokojenka.

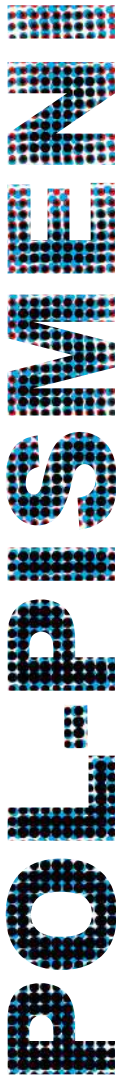
Izvedba delavnice

KAKO TEHNOLOGIJA OBLIKUJE NAŠO SEDANJOST

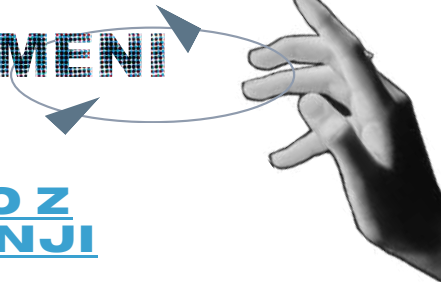
O TEMATIKI DELAVNICE

Projekt Pol-pismeni

Medijska pismenost (MP) ali **Digitalna in medijska pismenost (DMP)** ni le sposobnost uporabe digitalnih medijev! Mediji so povsod okoli nas – od televizijskih oddaj in plakatov do družbenih omrežij in spletnih novic. Digitalna medijska pismenost pomeni sposobnost kritičnega razmišljanja o medijih, ki jih konzumiramo, ter dostopa, uporabe in sodelovanja z digitalnimi mediji na učinkovit, odgovoren in smiseln način. **Naš digitalno povezan svet nenehno spreminja, kako se zabavamo, učimo in sporazumevamo med seboj. Danes pismenost pomeni več kot branje in pisanje.** Da bi bili funkcionalno pismeni v našem medijsko nasičenem svetu, morajo mladi – tako kot pravzaprav vsi mi – biti sposobni brati sporočila, ki nas vsak dan obveščajo, zabavajo in nam prodajajo na način, ki vključuje zavedanje konteksta, medijsko pogojenih prikritih vplivov in privzetih predsodkov.

POL-PISMENI

01.

ZAČNIMO Z VPRAŠANJI

Medijska pismenost že zdaj predstavlja pomemben del vsakdanjega življenja mnogih ljudi. **Si predstavljate, kako bi bilo, če bi medijska nepismenost prevzela svet in postala neločljiv del naše družbe?** Kako bi ta alternativna resničnost oblikovala našo komunikacijo, odnose in delovanje v družbi? Preko pogovorov in sodelovalnih ustvarjalnih aktivnosti bomo poskušali odkriti, kakšna je vrednost sodobne digitalne medijske pismenosti.

02.

CILJI

- Odkriti, kako mladi doživljajo predstavljeno temo medijske pismenosti.
- Identificirati in razpravljati o tem, kako mladi predvidevajo, da bo tema oblikovala njihovo prihodnje vedenje in odnose v družbi.
- Izvesti 2 uri dolgo delavnico za starost od 13 do 23 let.

03.

POTREBUJEMO

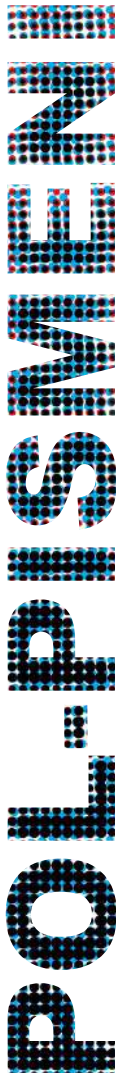
- Tabla ali plakatni papir, papirji, pisala in markerji.
- Ustvarjalni materiali za predmete (npr. kartonasta škatla, lepilo, škarje itd.).
- Delovni listi:

PREDLAGANA KOMUNIKACIJA Z MLADIMI UDELEŽENCI

Projekt Pol-pismeni

Medijska pismenost že zdaj predstavlja pomemben del vsakdanjega življenja mnogih ljudi. Ampak si predstavljajte, kako bi izgledalo, če bi medijska nepismenost prevzela svet in postala neločljiv del naše družbe? Kako bi ta alternativna resničnost oblikovala našo komunikacijo, odnose in delovanje v družbi? V tej delavnici z naslovom "Kako tehnologija oblikuje našo sedanost" bomo poskušali odkriti spekulativne scenarije, ki določajo vrednost sodobne digitalne medijske pismenosti preko razprav in ustvarjalnih aktivnosti.

POL-PISMENI

UVOD (20 MIN.)

Namen: Udeležencem predstaviti cilj delavnice, da razumejo splošni fokus in pravila. To je tudi čas, da se udeleženci sprostijo ter začnejo raziskovati temo.

01.

OGREVANJE - SPEKTROGRAM

- Uporabite lepilni trak ali drugo označbo, da narišete črto po prostoru. En konec naj ima znak "**Popolnoma se strinjam**", drugi pa "**Popolnoma se ne strinjam**". Prostor vmes predstavlja spekter odgovorov, sredina je "**Nevtralen**".
- Preberite eno izmed izjav in udeležence prosite, naj se postavijo vzdolž spektralne črte glede na to, v kolikšni meri se strinjajo ali ne strinjajo z izjavo:
 - "Dnevno sem izpostavljen/a situacijam, ki preizkušajo mojo medijsko in digitalno pismenost".
 - "Izobraževanje za medijsko pismenost se mora pričeti še preden otroci pridobijo bralno pismenost, da jih pripravimo na kritično soočanje z mediji, ki so jim izpostavljeni."
 - "Digitalna medijska pismenost nam lahko pomaga reševati probleme sedanjosti / prihodnosti."
- Po vsaki izjavi prosite nekaj udeležencev, da pojasnijo, zakaj so izbrali svoj položaj.

NAMIG ZA MODERATORJE

Cilj ni v pravilnih/napačnih odgovorih, temveč v tem, da udeleženci začnejo razmišljati o temi in se sprostijo.

POL-PISMENI

RAZPRAVA (15 MIN.)

Namen: Udeležencem omogočiti, da se med seboj sprostijo in začnejo definirati ter raziskovati temo, ki bo kasneje v delavnici poglobljena. Prav tako naj razumejo celoten obseg dane teme, še posebej v kontekstu vsakdanjega življenja.

02.

- **[5 min.]** Moderator udeležence prosi, naj se obrnejo k osebi poleg sebe in v parih (po dva) razpravljajo o vprašanju: **"Kaj je (digitalna) medijska pismenost?"**
- Nasvet moderatorju: Pri tej aktivnosti ne iščemo stroge definicije, ampak lahko udeleženci navedejo primere uporabe tehnologije, da s tem bolje ponazorijo temo.
- **[10 min.]** Nato moderator vodi skupinsko razpravo, pri kateri zapiše ključne besede, točke in druge ugotovitve na tablo ali plakat, da se bo nanje skliceval skozi celotno delavnico. Moderator postavi tudi dodatna vprašanja za poglobitev razmisleka, kot naprimer:
 - **"Kje v svojem življenju naletite na izzive medijske pismenosti?"**
 - **"Kako se stopnja vaše medijske pismenosti povezuje z vašim življenjem?"**
 - **"Ali medijska pismenost ljudi okrog vas vpliva na vaš vsakdan?"**

NAMIG ZA MODERATORJE

- Dodatna vprašanja so najpomembnejša v tej aktivnosti, zato naj moderator izkoristi dodeljen čas, da preveri razumevanje teme delavnice.

POL-PISMENI

ZAMISLIMO SI SITUACIJO (42 MIN.)

03.

- [2 min.] Moderator na kratko predstavi naslednje korake aktivnosti, da bodo udeleženci vedeli, kaj pričakovati.
- [40 min.] Moderator razdeli sodelujoče v skupine po približno 3-4 osebe.
- Vsaka skupina prejme gradivo z nadaljnjimi navodili.
- Skupine razpravljajo o vprašanjih na gradivu.
- Rezultat aktivnosti bo, da **vsaka skupina ustvari zgodbo** (scenarij v obliki radijske igre,...) **in predmet, povezan z zgodbo.**
- Predmet (ki je lahko besedilo, pesem, plakat, kolaž, 3D predmet ipd.) naj bi bil izdelek, ki bi pomagal glavnemu junaku njihove zgodbe – torej predmet s katerim je mogoče rešiti težavo nastalo zaradi slabe medijske in digitalne pismenosti.

NAMIG ZA MODERATORJE

- Redno preverjajte, ali vsaka skupina napreduje, in zagotovite, da skupine najprej napišejo scenarij, nato pa začnejo ustvarjati predmet.
- Ohranite navodila čim bolj odprta, vendar če se katera skupina zatakne, jim lahko podate nekaj primerov, ki temeljijo na njihovih že definiranih izhodiščih.

POL-PISMENI

PREDSTAVITEV PREDMETOV SKOZI IGRO VLOG (40 MIN.)

Namen: Udeleženci razložijo in razjasnijo, kaj so ustvarili, da nam predstavijo, kako si mladi predstavljajo izzive digitalne medijske pismenosti.

04.

- **[2 min.]** Moderator razloži aktivnost delitve predmetov v igri vlog. Potem pa ostane ob strani in prepusti pogovor udeležencem.
- Namesto, da bi preprosto delili, kaj so ustvarili, naj se skupine pretvarjajo, da igrajo del scenarija. Ostali udeleženci v prostoru lahko igrajo vloge prijateljev, ki jih srečajo. Zaključijo lahko z "Če bi le imel/a ta predmet..."
- Po delitvi predmetov naj ostali udeleženci zastavijo dodatna vprašanja za razjasnitev.
- **[3-5 min. na skupino]** Vsaka skupina predstavi svoj predmet v igri vlog.
- **[3-5 min. na skupino]** Udeleženci naj postavljajo vprašanja, kot na primer:
 - **Kaj so bili sprožilci ali ključni trenutki, ko bi se stvari lahko obrnile drugače za vašega junaka?**
 - **Kakšen je namen izboljšanja digitalne medijske pismenosti s pomočjo takega predmeta?**
 - **Kako se počutite glede trenutnega stanja digitalne in medijske pismenosti?**

ZAHVALE

Projekt Pol-pismeni ne bi bil mogoč brez mnogih posameznikov, ki ste z nami delili svoje zgodbe pol-pismenih spodrseljajev. Prav tako ne bi bil mogoče brez vseh, ki ste z nami odkrivali različne plati medijske pismenosti na sodelovalnih delavnicah. Tu se posebej zahvaljujemo vsem pedagogom in dijakom, pa tudi našim sosedom iz Šiške.

Za projektom stoji cela ekipa Računalniškega muzeja.

Za podporo pa se posebej zahvaljujem Marku Štamcarju, Silvani Žorž in Boštjanu Špetiču.

Zahvalo si zaslužijo tudi naši odlični partnerji na Radiu Študent. Posebna zahvala gre Valentini Rajković, Robertu Mohoriču, odgovornima urednikoma s posluhom Vidu Beštru, Galu Krizmaniču, predanima režiserki Kaji Blazinšek in tonskemu mojstru Oliverju Wagnerju ter vsem glasovom v radijskih miniaturnkah.

Projekt je finančno podprlo Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije iz sredstev Javnega razpisa za sofinanciranje projektov za spodbujanje, promocijo in razvoj medijske pismenosti za leto 2024, za kar se jim lepo zahvaljujemo.

RAČUNALNIŠKI MUZEJ HRANI VEČ KOT 7000 PRIMERKOV STROJNE IN PROGRAMSKE OPREME, KI SO DRUŽBO DOKONČNO SPREMENILI IZ ANALOGNE V DIGITALNO.

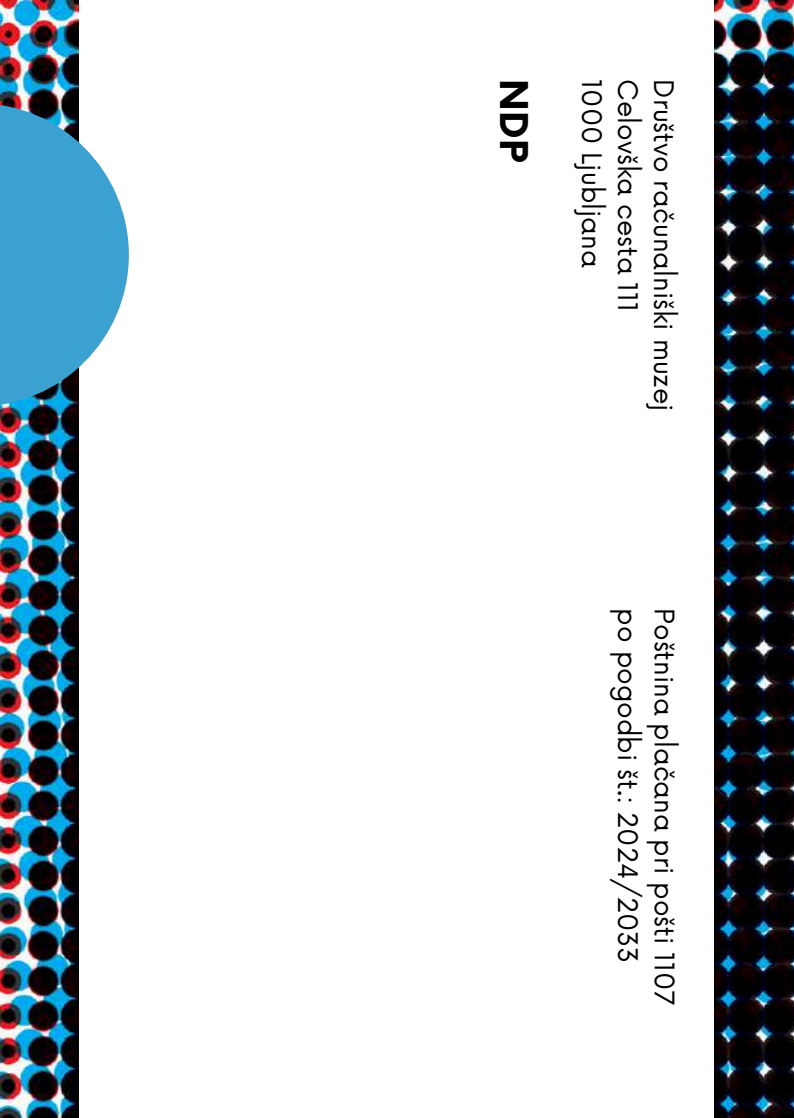
Osrednja stalna zgodovinska razstava razvoj digitalne tehnologije prikazuje skozi pristne uporabniške izkušnje na delujočih računalniških sistemih in z interaktivnimi prikazi.

Gostujoče in občasne razstave na temo medijske in digitalne pismenosti zavzemajo prvo nadstropje in se posvečajo prepletu tehnologije in našega vsakdana ter izzivom, ki jih razvoj digitalne družbe prinaša.

Vodeni ogledi in delavnice za organizirane skupine se izvajajo po vnaprejšnjem dogovoru in rezervaciji termina **vse dni v tednu, dopoldan ali popoldan**. Za več informacij in rezervacije se obrnite na info@racunalniski-muzej.si.

Računalniški muzej
Celovška cesta 111
1000 Ljubljana
www.racunalniski-muzej.si

Društvo računalniški muzej
Celovška cesta 111
1000 Ljubljana

Poštnina plačana pri pošti 1107
po pogodbi št.: 2024/2035

NDP

